

Type vraag: ***Vraag om uitleg***

Van: Najima El Arbaoui

Datum van indiening: 3/09/2026

Aan: **Elke Van den Brandt**

Bevoegdheden: collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Aan: **Dirk De Smedt**

Bevoegdheden: collegelid bevoegd voor Onderwijs, Scholenbouw en Ambtenarenzaken

Onderwerp: : Lege brooddozen in de hoofdstad: hoeveel kinderen gaan met honger naar een Nederlandstalige school in Brussel? Voedselarmoede, gezonde schoolmaaltijden en gelijke kansen in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel

Mijnheer het collegelid,
Mevrouw de collegevoorzitter,

Een nieuw schooljaar betekent voor duizenden Brusselse kinderen opnieuw leren, vrienden terugzien en nieuwe kansen krijgen.

Maar voor sommige kinderen begint die schooldag met een veel fundamenteelere vraag: zal ik vandaag voldoende kunnen eten?

In Brussel groeit volgens recente cijfers van de VGC één op vier kinderen op in armoede.

Achter dat cijfer zitten kinderen.

Kinderen die niet altijd het nodige schoolmateriaal hebben.

Kinderen voor wie een uitstap financieel moeilijk ligt.

Maar ook kinderen die 's morgens zonder ontbijt naar school komen of 's middags een lege of onvoldoende gevulde brooddoos bij zich hebben.

En dat laatste mogen we niet minimaliseren.

Voeding is geen detail in het leven van een kind.

Een kind dat honger heeft, moet tegelijkertijd proberen te leren, zich te concentreren en zich te ontwikkelen.

Voedselarmoede is daarom niet alleen een sociaal probleem. Het raakt rechtstreeks aan onderwijs, welzijn, gezondheid en gelijke kansen.

De VGC erkent die problematiek zelf.

Voor het schooljaar 2026-2027 wordt 750.000 euro uitgetrokken om Nederlandstalige scholen te ondersteunen bij de schoolkosten van kwetsbare gezinnen. Die middelen kunnen onder andere gebruikt worden voor warme maaltijden en tussendoortjes.

Daarnaast werd vlak voor de start van dit schooljaar aangekondigd dat de VGC en de Vlaamse overheid samen bijna 440.000 euro investeren in gezonde voeding voor Brusselse kleuters.

Via 27 Nederlandstalige kleuterscholen met veel leerlingen uit een kwetsbare sociaaleconomische context zouden 2.585 kinderen toegang krijgen tot gezonde maaltijden, tussendoortjes of ontbijtinitiatieven.

Ik juich iedere investering toe waardoor een kind niet met honger in de klas hoeft te zitten.

Maar deze cijfers roepen tegelijkertijd belangrijke vragen op.

Want wat gebeurt er met de kinderen die niet in één van die 27 scholen zitten?

Wat gebeurt er wanneer een kind in het lager onderwijs met een lege brooddoos naar school komt?

Wat gebeurt er met een jongere in het secundair onderwijs die thuis niet voldoende te eten krijgt?

En vooral: weten we eigenlijk hoeveel kinderen in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel vandaag structureel onvoldoende toegang hebben tot gezonde voeding?

De VGC stelt dat scholen zelf het beste weten welke gezinnen ondersteuning nodig hebben.

Daar zit natuurlijk een belangrijke waarheid in.

Leerkrachten, directies en zorgteams zien vaak als eersten wanneer een kind problemen heeft.

Maar we mogen van een leerkracht ook niet verwachten dat hij of zij het volledige sociale vangnet wordt.

En we mogen voedselarmoede bij kinderen al helemaal niet pas ontdekken wanneer iemand toevallig ziet dat een brooddoos leeg is.

Daarom moeten Onderwijs en Welzijn elkaar hier vinden.

De VGC zegt in haar bestuursakkoord 2026-2029 zelf dat ze Nederlandstalige scholen wil stimuleren om duurzame, gezonde en betaalbare tussendoortjes en schoolmaaltijden aan te bieden.

De ambitie staat dus op papier.

De vraag is nu hoe we ervoor zorgen dat die ambitie terechtkomt op het bord van ieder kind dat ze nodig heeft.

Want het kan wat mij betreft niet de bedoeling zijn dat de toegang tot gezonde voeding afhankelijk wordt van de school waar een kind toevallig is ingeschreven, van een subsidieaanvraag die een school al dan niet indient of van de aanwezigheid van een gemotiveerde directie die zelf naar oplossingen zoekt.

Mijnheer het collegelid, mevrouw de collegevoorzitter, daarom heb ik de volgende vragen:

1. Heeft de VGC vandaag zicht op het aantal kinderen in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel dat geconfronteerd wordt met voedselarmoede? Wordt geregistreerd hoeveel leerlingen zonder ontbijt naar school komen, geen lunch bij zich hebben of structureel onvoldoende toegang hebben tot gezonde voeding? Indien die cijfers niet bestaan, bent u bereid dit in kaart te brengen?

2. Voor het schooljaar 2026-2027 wordt 750.000 euro voorzien voor tussenkomsten in schoolkosten, waarbij scholen de middelen onder andere voor maaltijden kunnen gebruiken. Hoeveel van dat budget werd tijdens het vorige schooljaar effectief besteed aan maaltijden en voeding? Hoeveel leerlingen werden daarmee bereikt en hoeveel scholen gebruikten de middelen specifiek voor voeding?

3. De VGC en de Vlaamse overheid investeren bijna 440.000 euro in gezonde voeding voor 2.585 kleuters in 27 Nederlandstalige scholen. Op basis van welke criteria werden precies deze 27 scholen geselecteerd? Hoeveel andere scholen met een vergelijkbaar kwetsbaar leerlingenprofiel vallen vandaag buiten deze maatregel en waarom?

4. Waarom beperkt deze specifieke maatregel zich tot kleuters? Welke structurele ondersteuning bestaat er voor leerlingen uit het lager en secundair onderwijs die met

voedselarmoede worden geconfronteerd? Is het College bereid te onderzoeken hoe het aanbod naar deze leerlingen kan worden uitgebreid?

5. Welke structurele samenwerking bestaat er tussen Onderwijs en Welzijn binnen de VGC om voedselarmoede bij kinderen vroegtijdig te detecteren en gezinnen vervolgens naar passende ondersteuning te begeleiden? Welke rol krijgen daarbij het Onderwijscentrum Brussel, de Brede Scholen, de CLB's, de Huizen van het Kind en andere welzijnspartners?

6. Wat is uiteindelijk de ambitie van dit College tegen het einde van deze legislatuur? Wilt u evolueren naar een situatie waarin ieder kwetsbaar kind in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel gegarandeerd toegang heeft tot voldoende gezonde voeding op school? Zo ja, welke concrete doelstellingen, timing en middelen koppelt u daaraan?

Mijnheer het collegelid,
Mevrouw de collegevoorzitter,

Een lege brooddoos lijkt misschien iets kleins.

Maar achter die lege brooddoos kan een veel groter verhaal zitten van financiële problemen, armoede en sociale uitsluiting.

En precies daar moet een overheid aanwezig zijn.

Niet om scholen met nog meer administratieve taken op te zadelen.

Niet om leerkrachten verantwoordelijk te maken voor armoedebestrijding.

Maar wel om ervoor te zorgen dat een probleem wordt gezien voordat het de ontwikkeling van een kind begint te bepalen.

Een kind dat honger heeft, heeft geen gelijke onderwijskansen.

Daarom mogen we kinderarmoede niet pas ontdekken wanneer een leerkracht ziet dat een brooddoos leeg is.

We moeten ervoor zorgen dat geen enkel kind in ons Nederlandstalig onderwijs de schooldag met honger moet doorkomen.

Ik dank u.

